

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z J.POLSKIEGO – SZKOŁA ZAWODOWA – KLASA 2

Temat (rozumiany jako lekcja)	Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Rozdział 1. Spór o kształt nowego państwa					
1. Tematyka lekcji języka polskiego w klasie II. Wymagania edukacyjne	Uczeń: – wie, jakie są wymagania programowe na poszczególne oceny, – zna podręcznik, autora i budowę, – z pomocą nauczyciela dokonuje skróconego opisu bibliograficznego książki, – określa swoje preferencje czytelnicze (oczekiwania wobec tematyki i gatunku lektur nadobowiązkowych).	Uczeń: – dokonuje skróconego opisu bibliograficznego książki, – wskazuje propozycje lektur nadobowiązkowych.	Uczeń: – wskazuje propozycje lektur nadobowiązkowych, uzasadniając swój wybór.	Uczeń: – podaje listę lektur nadobowiązkowych uwzględniających preferencje czytelnicze pozostałych uczniów, uzasadnia swoje propozycje, dokonując ustnej recenzji wybranych pozycji.	Uczeń: – podaje listę lektur nadobowiązkowych uwzględniających preferencje czytelnicze pozostałych uczniów, uzasadnia swoje propozycje, dokonując ustnej recenzji wybranych pozycji i odnosząc się do własnych doświadczeń czytelniczych.
2. Czas wolności znów nam dany	Uczeń: – czyta tekst liryczny, – z pomocą nauczyciela wskazuje podmiot liryczny, – z pomocą nauczyciela określa adresata wiersza, – określa tematykę wiersza, – wskazuje najważniejsze fakty z życia J. Piłsudskiego,	Uczeń: – wskazuje nadawcę tekstu i adresata wypowiedzi, – wskazuje i nazywa zastosowane środki stylistyczne: apostrofa, metafora, pytanie retoryczne, personifikacja), – określa tematykę wiersza i próbuje	Uczeń: – czyta tekst liryczny, próbując interpretować go głosowo, – objaśnia funkcję użycia w zastosowanych czasownikach liczby mnogiej dla identyfikacji podmiotu lirycznego; uwzględniając kontekst historyczny stara się zidentyfikować nadawcę	Uczeń: – czyta tekst liryczny, interpretując go głosowo, – wskazuje i nazywa środki stylistyczne służące zidentyfikowaniu podmiotu lirycznego, adresata wiersza oraz nadające patetyczny charakter wypowiedzi, – w interpretacji tekstu uwzględnia kontekst historyczny,	Uczeń: – prezentuje informacje na temat odzyskania przez Polskę niepodległości, – samodzielnie interpretuje ostatnie trzy wersy utworu, określając rolę poezji w niepodległym państwie , – podaje fakty i ciekawostki z życia J. Piłsudskiego, samodzielnie pozyskane z różnorodnych źródeł.

	<ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela zapisuje je w postaci punktów. 	<ul style="list-style-type: none"> określić jego problematykę (uwzględnić kontekst historyczny), – podaje najważniejsze fakty z życia J. Piłsudskiego, – zapisuje je w postaci punktów. 	<ul style="list-style-type: none"> tekstu, – określa adresata wiersza, objaśniając funkcję zastosowanej apostrofy, – wskazuje i nazywa pozostałe środki stylistyczne, określając ich funkcję, – określa nastrój wiersza i formułuje jego problematykę, – redaguje notatkę biograficzną w formie punktów. 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje notatkę biograficzną w formie punktów, dokonując samodzielnej selekcji zgromadzonego materiału. 	
3. Mit szklanych domów	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – czyta zadany fragment tekstu, – przy pomocy nauczyciela analizuje tekst, – wyszukuje w słowniku terminów literackich pojęcie symbolu, – redaguje opis idealnego państwa według instrukcji. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – odczytuje znaczenie tekstu na poziomie dosłownym, próbuje odczytać sens przenośny, – definiuje pojęcie symbolu, – wskazuje elementy tekstu mające charakter symboliczny, – dostrzega związek między czasem powstania utworu a jego przesłaniem, – redaguje opis idealnego państwa. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – odczytuje znaczenie tekstu na poziomie dosłownym i przenośnym, – odczytuje znaczenie symboliczne wskazanych elementów utworu, – dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty charakteryzujące „szklaną wieś”, – redaguje notatkę interpretacyjną, – redaguje wieloelementowy opis idealnego państwa. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje różne propozycje odczytania znaczenia tekstu na poziomie przenośnym, – podaje różne propozycje odczytania znaczenia elementów tekstu o charakterze symbolicznym, – samodzielnie interpretuje znaczenie wskazanego fragmentu tekstu w kontekście całości powieści, – redaguje wieloelementowy opis idealnego państwa, dbając o poprawność językową. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – samodzielnie wyszukuje i gromadzi informacje na temat kontekstu historycznoliterackiego tekstu, – przygotowuje i przedstawia prezentację na temat okoliczności odzyskania przez Polskę niepodległości, – dostrzega ponadczasowe wartości omawianego utworu.
4. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia wielką i	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów małą i 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – stosuje właściwe zasady pisowni małą lub wielką 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu wyrazów,

małą literą	łatwe przykłady wyrazów pisanych małą i wielką literą.	wielką literą, – wskazuje przykłady wyrazów pisanych małą lub wielką literą, których pisownia jest uzależniona od formy gramatycznej lub znaczenia.	literą, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym.	zasady pisowni wielką lub małą literą, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	– podaje przykłady różnic w zapisie małą/wielką literą w zależności od kontekstu.
5. Spór Baryki z komunistami	Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – przy pomocy nauczyciela analizuje tekst, – wyszukuje w słowniku języka polskiego znaczenie podanych wyrazów, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych według instrukcji.	Uczeń: – wskazuje fragment, na podstawie którego można określić istotę sporu między Baryką a komunistami, – określa różnicę między pojęciami: formalny i merytoryczny, – wyszukuje wskazane cytaty, – definiuje pojęcie patriotyzmu, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych bohatera.	Uczeń: – dostrzega i podaje funkcjonalne cytaty ujawniające poglądy bohaterów, – formułuje wnioski z lektury, – podejmuje próby oceny i wartościowania poglądów bohaterów, – odczytuje przesłanie utworu, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych bohatera, wykorzystując poznane związki frazeologiczne.	Uczeń: – na podstawie wysnutych wniosków dokonuje oceny i wartościowania poglądów bohaterów, – interpretuje powieść jako krytykę haseł komunistów, – interpretuje złożoność prezentowanych koncepcji nowego państwa, – redaguje opis przeżyć wewnętrznych bohatera z elementami stylizacji językowej.	Uczeń: – dzieli się swoimi poglądami na temat różnorodnych koncepcji młodego państwa, – posługuje się słownictwem z kręgu tematycznego, – zabiera aktywny głos w dyskusji, – redaguje urozmaicony stylistycznie opis przeżyć wewnętrznych bohatera z elementami monologu wewnętrznego.
6. Ćwiczenia ortograficzne. Przytaczanie cudzych słów	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia.	Uczeń: – wymienia sposoby zapisu cudzych słów, – prawidłowo zapisuje cytaty.	Uczeń: – rozpoznaje w tekście różne sposoby zapisu cudzych słów i objaśnia ich funkcję, – stosuje różne sposoby zapisu cudzych słów.	Uczeń: – redaguje tekst, w którym zamieszcza prawidłowo zapisane cudze wypowiedzi (na różne sposoby).	Uczeń: – analizuje zapisy dokonane przez innych uczniów, potrafi dokonać poprawy zauważonych błędów.

7. Ideologiczny spór – „Kłótnia z Gajowcem”	Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – przy pomocy nauczyciela analizuje tekst, – określa tematykę fragmentu tekstu.	Uczeń: – wyszukuje słowa klucze, – wyszukuje wskazane cytaty określające dwa różne spojrzenia na przyszłość Polski, – podaje propozycje odczytania znaczenia tytułu powieści.	Uczeń: – objaśnia znaczenie wskazanych słów kluczy, – na podstawie słów-kluczy określa problematykę fragmentu powieści, – wskazuje funkcjonalne cytaty, – wartościuje postawy bohaterów.	Uczeń: – objaśnia, na czym polega istota konfliktu między bohaterami, – samodzielnie formułuje wnioski, – interpretuje złożoność prezentowanych koncepcji nowego państwa, – dostrzega nowe konteksty wzbogacające wymowę tytułu powieści.	Uczeń: – dzieli się swoimi poglądami na temat różnorodnych koncepcji młodego państwa, – posługuje się słownictwem z kręgu tematycznego, – nawiązuje do wcześniejszych fragmentów tekstu, wartościuje.
8. Młodzieńczy wybór – „Manifestacja”	Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – określa tematykę fragmentu tekstu, – przy pomocy nauczyciela określa postawę głównego bohatera, – wskazuje podobieństwa i różnice między fragmentem powieści a filmu, – redaguje kartkę z pamiętnika według instrukcji.	Uczeń: – podaje propozycję interpretacji zakończenia powieści, – redaguje notatkę interpretacyjną, – odtwarza drogę Baryki do określenia własnej koncepcji Polski, – redaguje kartkę z pamiętnika.	Uczeń: – podaje różne propozycje interpretacji zakończenia powieści, – wskazuje na zastosowane w filmie środki wyrazu, – formułuje wnioski, – zapisuje najważniejsze fakty w postaci punktów.	Uczeń: – wnioskuje i określa celowość takiego zakończenia powieści, – tworzy samodzielną wypowiedź interpretacyjną, – określa koncepcję reżyserską i interpretuje wymowę fragmentu filmu, – redaguje kartkę z pamiętnika z elementami stylizacji językowej.	Uczeń: – dokonuje samodzielnej interpretacji porównawczej dwóch tekstów kultury należących do różnych dziedzin sztuki, z uwzględnieniem specyfiki ich form wyrazu.
9. Tworzenie tekstu pisanego. Przemówienie	Uczeń: – analizuje przykłady przemówień, – redaguje przemówienie według instrukcji.	Uczeń: – redaguje przemówienie na zadany temat z wykorzystaniem różnorodnych zdań,	Uczeń: – redaguje logiczne i spójne przemówienie na zadany temat, – stosuje podstawowe	Uczeń: – redaguje logiczne i spójne przemówienie na zadany temat z wykorzystaniem różnorodnych figur	Uczeń: – redaguje przemówienie w imieniu wskazanego bohatera literackiego, z elementami stylizacji językowej.

		– dba o poprawność językową wypowiedzi.	figury retoryczne.	retorycznych (epitety, przenośnie, porównania, apostrofy, pytania retoryczne oraz wykrzyknienia), – w przemówieniu oprócz argumentów prezentuje kontrargumenty oraz zbija je.	
10. Wygłaszanie przemówień	Uczeń: – odczytuje swoje przemówienie.	Uczeń: – wygłasza swoje przemówienie, wspomagając się zapisanym tekstem.	Uczeń: – wygłasza swoje przemówienie z pamięci.	Uczeń: – wygłasza swoje przemówienie z pamięci, wzbogacając wystąpienie o chwytory oratorskie i środki stylistyczne (modulacja głosu, rekwizyty).	Uczeń: – dokonuje analizy i oceny usłyszanych przemówień, wskazuje ich mocne i słabe strony.
11. Mój wpływ na świat	Uczeń: – wyszukuje definicję wyrazów w słowniku języka polskiego, – czyta wskazane fragmenty tekstów publicystycznych, – z pomocą nauczyciela określa tematy publicznych dyskusji i sposobów wyrażania opinii.	Uczeń: – wskazuje Konstytucję RP jako główny akt regulujący kwestie praw i obowiązków obywatela, – definiuje pojęcia, odwołując się do zapisów w konstytucji, – analizuje zgromadzony materiał, – dokonuje analizy problemu metodą SWOT, – formułuje wskazówki dla biorących udział w publicznych debatach.	Uczeń: – na podstawie zapisów w konstytucji określa prawa człowieka, – wskazuje możliwości zabierania głosu w publicznych dyskusjach, – analizuje wskazany problem metodą analizy SWOT, formułuje wnioski.	Uczeń: – samodzielnie podaje tematy publicznych dyskusji i sposoby wyrażania opinii, – określa zasady udziału w publicznych dyskusjach.	Uczeń: – formułuje własny pogląd w dyskusji na analizowane przez pozostałych uczniów tematy, uzasadnia go.
12. Publiczna dyskusja na	Uczeń: – zabiera głos w	Uczeń: – zabiera głos w	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji,	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji,	Uczeń: – pełni funkcję moderatora

ważny temat społeczny	dyskusji, wspomagając się przygotowanym materiałem.	dyskusji, prezentując własne stanowisko i przywołując stosowne argumenty.	odnosząc się do wypowiedzi poprzedników.	polemizuje, zbija kontrargumenty.	dyskusji.
Rozdział 2. Praca, sukces... kariera					
13., 14. W drodze do kariery – „Kariera dziennikarska? Pierwsze artykuły, Krytyczne spojrzenie, Spotkanie ze starostą”	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, – wyszukuje informacje o autorce i jej powieści w słowniku terminów literackich, – czyta zadany fragment tekstu, – określa tematykę wskazanych fragmentów, podejmuje próbę określenia jego problematyki, – przy pomocy nauczyciela definiuje dylemat bohatera, – podaje propozycje alternatywnych wyborów bohatera, – redaguje charakterystykę bohatera według instrukcji.	Uczeń: – zabiera głos w dyskusji, prezentując własne stanowisko i przywołując stosowne argumenty, – wskazuje najważniejsze informacje o autorce i jej powieści, – określa problematykę wskazanych fragmentów tekstu, – definiuje dylemat bohatera, – wyszukuje informacje w tekście potrzebne do analizy postaw bohatera, – wskazuje pozytywne i negatywne skutki podjętych decyzji, – redaguje charakterystykę bohatera.	Uczeń: – samodzielnie redaguje notatkę biograficzną oraz informacyjną, – wnioskuje na podstawie tekstu – nazywa wartości, jakimi kieruje się bohater.	Uczeń: – wartościuje: dokonuje oceny działań bohatera, określa hierarchię wartości i definiuje jego cele życiowe.	Uczeń: – samodzielnie dociera do informacji na temat Z. Nałkowskiej i „Granicy”, prezentuje je klasie, – redaguje charakterystykę bohatera z wykorzystaniem fragmentów tekstu jako cytatów.
15. Charakterystyka Czechlińskiego – „Kariera dziennikarska?”	Uczeń: – czyta zadany fragment tekstu, – prezentuje swój stosunek do bohatera,	Uczeń: – argumentuje swoją ocenę bohatera, – dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty	Uczeń: – wyjaśnia różnice między zaprezentowanymi typami osobowości, – uzasadnia	Uczeń: – dokonuje oceny zachowania bohatera i wykorzystuje ją w argumentacji podczas dyskusji – podaje różne propozycje	Uczeń: – przedstawia złożoność osobowości bohatera, dostrzega jego wady i zalety – w trakcie dyskusji aktywnie

Kim jest Czechliński?”	<ul style="list-style-type: none"> – wyszukuje informacje na temat bohatera, – wyszukuje definicję wskazanych wyrazów w słowniku języka polskiego, – redaguje wypowiedź argumentacyjną według instrukcji. 	charakteryzujące bohatera, <ul style="list-style-type: none"> – przyporządkowuje bohatera do określonego typu osobowości, – zabiera głos w dyskusji, – podaje propozycje odczytania symbolicznego znaczenia tytułu powieści, – redaguje wypowiedź argumentacyjną. 	przyporządkowanie wybranych cytatów do wskazanych cech, <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia przyporządkowanie bohatera do określonego typu osobowości, – zabiera głos w dyskusji, uzasadniając swoje stanowisko, – redaguje wypowiedź argumentacyjną, odnosząc się do fragmentów „Granicy”. 	odczytania tytułu powieści, uzasadnia je <ul style="list-style-type: none"> – redaguje wypowiedź argumentacyjną, przywołując różnorodne stanowiska poznane w trakcie dyskusji 	słucha, polemizuje z przedmówcami lub nawiązuje do ich wypowiedzi <ul style="list-style-type: none"> – redaguje wypowiedź argumentacyjną, polemiczną, ukazującą złożoność osobowości bohaterów
16. Ziembiewicz politykiem – „Kariera polityczna?”	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – podaje skojarzenia z hasłem „polityk”, – czyta zadany fragment tekstu, – odtwarza przebieg kariery Ziembiewicza, – wyszukuje informacje w tekście, – z pomocą nauczyciela formułuje pytania do hipotetycznego wywiadu. 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – zapisuje notatkę w formie punktów (przebieg kariery Ziembiewicza), – wskazuje motywy postępowania bohatera, – interpretuje wypowiedzi bohatera, – formułuje pytania do hipotetycznego wywiadu i odpowiedzi, – podaje propozycje odczytania symbolicznego znaczenia tytułu powieści. 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – analizuje motywy postępowania bohatera, – określa system wartości bohatera, – wnioskuje na podstawie tekstu, – formułuje pytania do hipotetycznego wywiadu i odpowiedzi, nawiązując do konkretnych wydarzeń opisanych w tekście. 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – ocenia motywy postępowania bohatera, – redaguje spójny wywiad z bohaterem o wyrażnie określonym temacie, – podaje różne propozycje odczytania tytułu powieści, uzasadnia je. 	Uczeń: <ul style="list-style-type: none"> – dzieli się swoimi poglądami na temat postępowania bohatera, argumentuje swoją opinię, – redaguje spójny wywiad z bohaterem o wyrażnie określonym temacie, wykorzystując znajomość całości utworu.
17. Szczęście	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

rodzinne?	<ul style="list-style-type: none"> - czyta zadany fragment tekstu, - wyszukuje informacje w tekście, - redaguje przepis na sukces zawodowy według instrukcji. 	<ul style="list-style-type: none"> - dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty charakteryzujące bohatera, - opisuje zachowania bohaterki, - nazywa słabości bohatera, - podaje propozycje interpretacji wypowiedzi bohatera, - redaguje przepis na sukces zawodowy. 	<ul style="list-style-type: none"> - dokonuje oceny działań bohaterów, - na podstawie wypowiedzi Ziembiewicza charakteryzuje jego system wartości. 	<ul style="list-style-type: none"> - posługuje się cytatami w funkcji argumentów, - redaguje przepis na sukces zawodowy na podstawie wniosków z lektury fragmentów powieści. 	<ul style="list-style-type: none"> - sytuuje wskazane fragmenty w kontekście całej powieści, - wzbogaca oceny bohaterów, odwołując się do treści całości utworu.
18. Ćwiczenia ortograficzne. Końcówki -ą, -om w rzeczownikach	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia zasadę pisowni końcówek -ą i -om, - wskazuje przykłady form gramatycznych, w których pojawiają się końcówki -ą i -om. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - stosuje właściwe zasady pisowni końcówek -ą i -om, - samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - analizuje wybrane przykłady i określa zasady pisowni końcówek -ą i -om, - samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu wyrazów.
19. Przeszłość i teraźniejszość. Wywiad z Ewą Ewart	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czyta zadany fragment tekstu, - definiuje wywiad, - wyszukuje informacje w tekście na temat Ewy Ewart, - z pomocą nauczyciela redaguje porady dla osób stojących u progu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje czynniki pozwalające odnieść sukces, - wskazuje najważniejsze informacje na temat bohaterki wywiadu, - redaguje notatkę biograficzną w formie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - redaguje notatkę biograficzną w formie minibiogramu, - ocenia działania bohaterki, wykorzystując pozyskane informacje w funkcji argumentów, - określa system wartości bohaterki, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonuje hierarchii czynników pozwalających odnieść sukces, - uzasadnia zasadność przyznania Ewie Ewart nagrody Akademii Telewizyjnej, - ocenia wybory Ewy Ewart i Zenona Ziembiewicza, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - samodzielnie przygotowuje i prezentuje informacje na temat Wiktorów, - dokonując oceny bohaterów, uwzględnia różnorodne konteksty (społeczny, kulturowy itp.).

	kariery.	punktów, – dostrzega i wskazuje funkcjonalne cytaty charakteryzujące bohaterkę, – nazywa wartości, którymi kierowała się bohaterka wywiadu, – redaguje porady dla osób stojących u progu kariery, – porównuje poglądy Ewy Ewart z postawą życiową Zenona Ziembiewicza.	– redaguje porady dla osób stojących u progu kariery w jednolitej formie gramatycznej.	wykorzystując fakty z ich życia.	
20. Tworzenie tekstu pisanego. Wywiad	Uczeń: – analizuje przykłady wywiadów, – układa pytania do wywiadu, – zapisuje wypowiedzi rozmówcy.	Uczeń: – redaguje wywiad ze wskazaną osobą, – dba o poprawność językową wypowiedzi.	Uczeń: – redaguje logiczny i spójny wywiad o wyraźnie zarysowanym typie, – próbuje uwzględnić różnorodność stylistyczną wypowiedzi (pytań i odpowiedzi) ze względu na wybranego rozmówcę.	Uczeń: – redaguje logiczny i spójny wywiad o wyraźnie zarysowanym typie, różnorodny stylistycznie, – tytułuje swój wywiad.	Uczeń: – redaguje logiczny i spójny wywiad ze wskazaną osobą, różnorodny stylistycznie, – redaguje lid stanowiący charakterystykę rozmówcy.
Rozdział 3. Zachwyt wolnością i życiem					
21. Optymistyczny autoportret – Kazimierz Wierzyński „Zielono mam w głowie”	Uczeń: – potrafi określić ramy czasowe epoki, – potrafi podać główne cechy epoki, – wskazuje główne założenia grupy poetyckiej Skamander,	Uczeń: – formułuje hipotezę interpretacyjną, – określa nastrój wiersza, – identyfikuje podmiot liryczny, – wskazuje źródła odwołań i skojarzeń	Uczeń: – formułuje różne hipotezy interpretacyjne, – nazywa charakterystyczne cechy języka wypowiedzi, – określa funkcję użytych w tekście epitetów i	Uczeń: – uzasadnia swoje hipotezy interpretacyjne, cytując odpowiednie fragmenty wiersza, – określa funkcję przywołania znanych związków frazeologicznych,	Uczeń: – samodzielnie przygotowuje i prezentuje informacje na temat grupy poetyckiej Skamander, – dokonuje samodzielnej analizy i interpretacji wiersza ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu

	<ul style="list-style-type: none"> - czyta tekst poetycki, - określa tematykę wiersza, - wskazuje cechy podmiotu lirycznego, - dostrzega analogię między podmiotem lirycznym a wiosną, - z pomocą nauczyciela wyszukuje zastosowane środki stylistyczne. 	<ul style="list-style-type: none"> podmiotu lirycznego, - charakteryzuje podmiot liryczny - wskazuje charakterystyczne cechy języka wypowiedzi, - nazywa i wyszukuje zastosowane środki stylistyczne. 	<ul style="list-style-type: none"> metafor, - wskazuje związki wiersza z poetyką Skamandra. 	<ul style="list-style-type: none"> - wskazuje źródło inspiracji w odniesieniu do ukształtowania warstwy słownej tekstu, - wskazuje indywidualne cechy poezji K. Wierzyńskiego. 	<ul style="list-style-type: none"> historycznoliterackiego.
<p>22. Chwilo trwaj, jesteś piękna! – L. Staff „Wysokie drzewa”</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opisuje ulubiony pejzaż, - wskazuje najważniejsze informacje dotyczące L. Staffa, - czyta tekst poetycki, - określa tematykę wiersza, - wskazuje elementy opisywanego pejzażu, ich cechy, - określa, do jakiego zmysłu odwołuje się podmiot liryczny we wskazanym fragmencie, - definiuje pojęcia: synestezja, liryka opisowa, budowa kłamrowa, - z pomocą nauczyciela wyszukuje fragmenty 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazuje na tytuł wiersza jako zapowiedź jego tematyki, - redaguje notatkę biograficzną, - dostrzega malarskość utworu, - wskazuje i nazywa zmysły, do których odwołuje się podmiot liryczny, - nazywa zastosowane środki stylistyczne, - dokonuje przekładu intersemiotycznego, - wyszukuje fragmenty wiersza, w których ujawniają się uczucia podmiotu lirycznego, - wskazuje elementy tekstu świadczące o 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa funkcję tytułu utworu, - określa funkcję zastosowanych środków stylistycznych, - wskazuje fragmenty, w których podmiot liryczny odwołuje się do kilku zmysłów, - nazywa uczucia podmiotu lirycznego, - wymienia cechy liryki opisowej i uzasadnia, że wiersz należy do tego typu wypowiedzi, - uzasadnia, że wiersz ma budowę kłamrową. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa funkcje motta – cytatu z „Fausta” J.W. Goethego, - opracowuje koncepcję przekładu intersemiotycznego oddającego specyfikę wiersza, - określa funkcję pojawiającej się w tekście synestezji, - uzasadnia, że wiersz należy do liryki opisowej, - określa funkcję budowy kłamrowej. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przywołuje treść "Fausta" J.W. Goethego w funkcji argumentu uzasadniającego użycie fragmentu dramatu jako motta, - interpretuje utwór w kontekście historycznoliterackim, - objaśnia pojęcie aluzji literackiej.

	wiersza, w których ujawniają się uczucia podmiotu lirycznego.	budowie klamrowej, – objaśnia celowość przywołania jako motta cytatu z „Fausta” J.W. Goethego.			
23. O miłości poważnie i żartobliwie – Julian Tuwim „Colloquium niedzielne na ulicy”	Uczeń: – czyta tekst liryczny i fragment tekstu dramatycznego, – określa, jaki obraz miłości przedstawiają omawiane utwory literackie, – zabiera głos w dyskusji – redaguje miłosny dialog według instrukcji.	Uczeń: – określa sytuację przedstawioną w analizowanych tekstach, – identyfikuje bohaterów tekstów, – wskazuje tematykę dialogów, – wskazuje charakterystyczne cechy języka obu wypowiedzi, – określa cel rozmowy, – określa nastrój rozmowy.	Uczeń: – wskazuje podobieństwa i różnice w obu tekstach, – nazywa charakterystyczne cechy języka obu wypowiedzi, – wskazuje związki między nastrojem tekstu a celem prezentowanego w nim dialogu, – zabiera głos w dyskusji, przywołując w funkcji argumentów przykłady z życia, – redaguje miłosny dialog z zastosowaniem elementów stylu naukowego.	Uczeń: – poprawnie odczytuje sens i przesłanie utworów, – poprawnie wartościuje postawy, – objaśnia źródła różnic między tekstami, odwołując się do kontekstu historycznoliterackiego, – zabiera głos w dyskusji, przywołując w funkcji argumentów przykłady z literatury, – redaguje miłosny dialog, funkcjonalnie wykorzystując elementy stylu naukowego.	Uczeń: – dokonuje analizy i interpretacji porównawczej dwóch tekstów ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu historycznoliterackiego.
24. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia z „ó” i „u”.	Uczeń: – wykonuje ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów z „ó”, „u”, – wskazuje wyjątki w pisowni.	Uczeń: – stosuje właściwe zasady pisowni „ó”, „u”, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni „ó”, „u” i podaje przykłady.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni „ó” lub „u”, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	Uczeń: – objaśnia konieczność prawidłowego zapisu wyrazów, – wyjaśnia dawne procesy warunkujące pisownię „ó” lub „u”.
25. My, pokolenie	Uczeń: – czyta tekst poetycki,	Uczeń: – nazywa cechy	Uczeń: – ocenia system wartości	Uczeń: – samodzielnie wyciąga i	Uczeń: – prezentuje największe

wolności – Małgorzata Hillar „My z drugiej połowy XX wieku”	– określa tematykę wiersza, – wskazuje fragmenty wiersza stanowiące charakterystykę zbiorowości, – z pomocą nauczyciela dokonuje charakterystyki pokolenia drugiej połowy XX w., – redaguje charakterystykę zbiorowości według instrukcji.	pokolenia drugiej połowy XX w., – wskazuje problem dręczący to pokolenie, – wskazuje cechy wspólne ludzi końca XX i początku XXI w., – redaguje charakterystykę swojego pokolenia w formie wiersza.	pokolenia drugiej połowy XX w., – definiuje problem dręczący to pokolenie, – charakteryzuje pokolenie ludzi początku XXI w.	formułuje wnioski na podstawie wiersza dotyczące kondycji człowieka drugiej połowy XX w., – charakteryzuje pokolenie ludzi początku XXI w., przytaczając konkretne argumenty z własnych obserwacji.	dokonania ludzi żyjących w XX w., – redaguje charakterystykę swojego pokolenia w formie wiersza stanowiącego polemikę lub kontynuację utworu M. Hillar.
26. Ćwiczenia językowe. Związki frazeologiczne	Uczeń: – wskazuje użyte w tekście związki frazeologiczne, – objaśnia ich znaczenie, pracując ze słownikiem frazeologicznym.	Uczeń: – samodzielnie objaśnia znaczenie użytych związków frazeologicznych, – redaguje krótką wypowiedź zawierającą wybrane związki frazeologiczne.	Uczeń: – rozróżnia typy związków frazeologicznych (zwroty, wyrażenia, frazy), – wskazuje ich źródła.	Uczeń: – dostrzega i rozszyfrowuje przekształcone związki frazeologiczne, – określa ich funkcję w tekście, – stosuje w swoich wypowiedziach różnorodne związki frazeologiczne.	Uczeń: – prezentuje ciekawostki dotyczące pochodzenia różnorodnych związków frazeologicznych.
27. Formy wypowiedzi. Charakterystyka	Uczeń: – analizuje przykłady charakterystyk, – redaguje plan odtwórczy charakterystyki, – redaguje charakterystykę wybranej postaci według instrukcji.	Uczeń: – redaguje charakterystykę wybranej postaci, – dba o poprawność językową wypowiedzi.	Uczeń: – redaguje logiczną i spójną charakterystykę wybranej postaci, uzasadniając jej cechy stosownymi przykładami.	Uczeń: – redaguje urozmaiconą charakterystykę (zawierającą elementy charakterystyki pośredniej i bezpośredniej) wybranej postaci, uzasadniając jej cechy stosownymi przykładami.	Uczeń: – redaguje logiczną i spójną charakterystykę nieistniejącej postaci.

Rozdział 4. Awangarda, czyli bunt wobec tradycji						
28., Zniewolenie formą „Ferdydurke” Witolda Gombrowicza	29. –	Uczeń: – korzysta ze słownika języka polskiego, – czyta zadany fragment tekstu, – określa tematykę fragmentu tekstu, – porządkuje punkty planu wydarzeń, – wymienia rodzaje komizmu.	Uczeń: – definiuje pojęcia: awangarda, awangardowy, – podaje propozycje przebiegu awangardowej lekcji, – nazywa swoje uczucia, które wzbudza tekst, – podaje przykłady deformacji rzeczywistości, – podaje przykłady różnych rodzajów komizmu.	Uczeń: – określa, jakie uczucia budzi tekst i uzasadnia swoje stanowisko, – rozróżnia rodzaje komizmu, – określa cel takiego sposobu ukształtowania świata przedstawionego.	Uczeń: – odczytuje ponadczasowe przesłanie utworu, – uzasadnia własną interpretację fragmentu tekstu, – zabiera głos w dyskusji, przytaczając argumenty i uzasadniając własne stanowisko.	Uczeń: – sytuuje wskazany fragment w kontekście całego utworu, objaśnia jego funkcje, – wskazuje różnorodne sposoby deformacji rzeczywistości na przykładzie innych tekstów kultury.
30. W duchu Awangardy Krakowskiej – Julian Przybóś „Lipiec”	–	Uczeń: – określa ramy czasowe dwudziestolecia międzywojennego, – definiuje określenie „Awangarda Krakowska”, – czyta tekst poetycki, – wskazuje fragmenty stanowiące charakterystykę podmiotu lirycznego, – z pomocą nauczyciela określa, co świadczy o awangardowości J. wiersza Przybósia.	Uczeń: – określa tematykę liryku, – określa charakter wiersza, nazywając zastosowane w nim formy wypowiedzi, – nazywa cechy podmiotu lirycznego, – wskazuje wpływ poetyki Awangardy Krakowskiej na twórczość J. Przybósia.	Uczeń: – wzbogaca analizę i interpretację wiersza o wątki autobiograficzne, – wskazuje motywy wędrowny (lipy, drzewa) pojawiający się w tekście i przywołuje omawiane wcześniej teksty, w których się pojawił, – wskazuje neologizmy artystyczne i przerośnię, – formułuje argumenty uzasadniające, że liryka J. Przybósia należy do nurtu poezji awangardowej.	Uczeń: – ustala hipotezy dotyczące identyfikacji podmiotu lirycznego, – określa funkcję użytych w tekście przerośnię i neologizmów, – określa funkcję przywołania przez poetę motywu lipy, – podaje własną propozycję interpretacji tekstu.	Uczeń: – podaje dodatkowe informacje na temat Awangardy Krakowskiej i J. Przybósia wzbogacając analizę i interpretację wiersza, – podaje różne hipotezy interpretacyjne.

31. Przeszłość i teraźniejszość. W galerii sztuki awangardowej	Uczeń: – wymienia nazwiska artystów, awangardowych – określa tematykę dzieł, – nazywa uczucia, które wzbudzają w nich dzieła, – z pomocą nauczyciela ustnie opisuje wybraną reprodukcję.	Uczeń: – opisuje wybrane dzieło, – wskazuje elementy dzieła stanowiące o jego przynależności do nurtu awangardowego.	Uczeń: – określa elementy awangardowe zamieszczonych dzieł i ich funkcję, – dokonuje analizy porównawczej.	Uczeń: – określa, który autor naśladuje, a który przetwarza rzeczywistość, – wygłasza opinię na temat sztuki awangardowej, uzasadniając swoje stanowisko.	Uczeń: – wyszukuje i wygłasza na forum klasy informacje na temat twórców, których reprodukcje dzieł zostały zamieszczone w podręczniku, – prezentuje własne ulubione dzieła awangardowe, opisuje je i ocenia.
32. Formy wypowiedzi. Prezentacja multimedialna	Uczeń: – zna zasady tworzenia prezentacji multimedialnej, – gromadzi materiał do wykorzystania w prezentacji.	Uczeń: – przetwarza materiał do prezentacji multimedialnej, – dokonuje opracowania graficznego prezentacji.	Uczeń: – dokonuje selekcji przygotowanego materiału, – ustala kolejność jego prezentacji.	Uczeń: – pełni funkcję lidera grupy, organizując jej pracę nad prezentacją, czuwa nad jej poprawnością merytoryczną, językową, ortograficzną i interpunkcyjną.	Uczeń: – gromadzi, selekcjonuje i przetwarza materiał wzbogacający prezentację, wykraczający poza wskazane treści.
33. Ćwiczenia ortograficzne. Rzeczowniki typu: muzeum, liceum, technikum	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia, – korzysta ze słownika ortograficznego.	Uczeń: – wyjaśnia zasadę odmiany rzeczowników typu: muzeum, liceum, technikum, – podaje przykłady form gramatycznych rzeczowników tego typu mogących budzić wątpliwości.	Uczeń: – właściwie odmienia rzeczowniki typu: muzeum, liceum, technikum, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady odmiany rzeczowników typu: muzeum, liceum, technikum, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	Uczeń: – objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu wyrazów.
Rozdział 5. Wojna i okupacja					
34. Obrazy krzyczą...	Uczeń: – określa ramy czasowe okresu wojny i okupacji,	Uczeń: – opisuje wybrane dzieło.	Uczeń: – określa elementy dzieła o wymowie przerośnej i	Uczeń: – odczytuje przerośną i symboliczną wymowę obrazu,	Uczeń: – podaje nazwiska i tytuły innych dzieł sztuki

	<ul style="list-style-type: none"> - określa tematykę obrazu B. Linkego, - nazywa uczucia, które wzbudza w nich dzieło, - z pomocą nauczyciela ustnie opisuje obraz. 	<ul style="list-style-type: none"> - określa elementy dzieła stanowiące o związkach z II wojną światową. 	<ul style="list-style-type: none"> symbolicznej, - dokonuje analizy kolorystyki obrazu. 	<ul style="list-style-type: none"> - dokonuje pełnej analizy i interpretacji dzieła z uwzględnieniem kontekstu historycznego. 	<ul style="list-style-type: none"> podjmujących tematykę II wojny światowej.
35. Obróńcy Westerplatte – Ewelina Pestka „Westerplatte”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyszukuje w dostępnych źródłach informacje na temat wskazanych bohaterów, - czyta zadany tekst, - określa tematykę tekstu, - przy pomocy nauczyciela dzieli tekst na cztery jednostki, - odtwarza przebieg wydarzeń, - wskazuje fragmenty stanowiące opis myśli, uczuć i zachowań bohaterów. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prezentuje informacje na temat bohaterów i wskazuje ich rolę w obronie Westerplatte, - wymienia najważniejsze fakty dotyczące obrony Westerplatte, - nazywa zastosowane przez autorkę formy wypowiedzi, - dzieli tekst na cztery jednostki tematyczne, - określa wątki, jakimi autorka wzbogaca informacje o obronie Westerplatte, - wskazuje fragment tekstu stanowiący jego puentę, - redaguje notatkę na temat filmu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - prezentuje informacje na temat bohaterów i ocenia ich rolę w obronie Westerplatte, - samodzielnie redaguje notatkę dotyczącą obrony Westerplatte, - określa sposób relacjonowania wydarzeń, - tytułuje wyodrębnione części tekstu, - określa sposób przedstawienia decyzji o ogłoszeniu kapitulacji, - odczytuje puentę. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa funkcję zróżnicowanego sposobu prowadzenia narracji, - określa funkcję pojawiających się w tekście różnych form wypowiedzi, - dokonuje oceny sposobu kreacji wydarzeń i bohaterów dla interpretacji tekstu, - interpretuje puentę, - na podstawie dostępnych recenzji redaguje krytyczną notatkę na temat filmu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - definiuje ideał żołnierza patrioty ukazany w tekście, - dokonuje oceny działań bohaterów w kontekście realiów historycznych.
36.–38. Ocalmy pamięć o ofiarach Katynia	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna kontekst historyczny filmu A. Wajdy „Katyń”, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyszukuje w różnych źródłach informacje dotyczące zbrodni 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyszukuje informacji na temat instytucji i organizacji dbających o 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyszukuje i prezentuje informacje na temat tzw. rodzin katyńskich i ich losów, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonuje krytycznej analizy i interpretacji filmu, podając realia historyczne i elementy

	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa elementy tworzywa filmowego, – rozpoznaje tematykę filmu, – nazywa uczucia, które wzbudza film. 	<ul style="list-style-type: none"> katyńskiej, – wymienia głównych bohaterów i przedstawia ich losy, – określa elementy dzieła filmowego wzbogacającego przesłanie, – dokonuje oceny filmu z punktu widzenia współczesnego odbiorcy. 	<ul style="list-style-type: none"> zachowanie pamięci o Katyniu, – rozróżnia postaci pozytywne i negatywne, – dokonuje oceny działań bohaterów, – określa elementy dzieła filmowego o charakterze symbolicznym. 	<ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia zabieg przywołania w filmie postaci Rosjanina pomagającego Marii, – odczytuje znaczenie symboliczne elementów dzieła filmowego, – wskazuje i interpretuje sceny o charakterze symbolicznym. 	<ul style="list-style-type: none"> koncepcji reżyserskiej.
39. Tworzenie tekstu pisanego. Recenzja	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykłady recenzji, – redaguje recenzję według instrukcji. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje recenzję wybranego filmu z zastosowaniem słownictwa fachowego, – dba o poprawność językową wypowiedzi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje spójną recenzję filmu o wyrazistej funkcjonalnej kompozycji (cz. informacyjna, cz. krytyczna). 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje spójną recenzję filmu o wyrazistej funkcjonalnej kompozycji (cz. informacyjna, cz. krytyczna), w której odnosi się i ustosunkowuje do innych recenzji filmu „Katyń”. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje recenzję filmu „Katyń” w kontekście historycznym oraz w odniesieniu do wcześniejszych dzieł A. Wajdy.
40. Apel do narodu – Krzysztof Kamil Baczyński „Byłeś jak wielkie, stare drzewo”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zna pojęcie „pokolenie Kolumbów”, – czyta zadany tekst liryczny, – określa tematykę wiersza, – określa problematykę wiersza, – podejmuje próby samodzielnej analizy wiersza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wymienia nazwiska osób należących do pokolenia Kolumbów, – wskazuje, na jakim pomysle został oparty wiersz, – wymienia tytuły wcześniej poznanych tekstów, w których pojawia się motyw drzewa, – wskazuje przerośnięcie i epitety opisujące naród 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródło pojęcia „pokolenie Kolumbów”, – odczytuje symbolikę drzewa w kontekście wiersza Baczyńskiego, – określa funkcję użytych środków stylistycznych, – określa funkcje apostrofy, – tytułuje część wiersza, – analizuje puentę wiersza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa, co determinuje przyporządkowanie danej postaci do pokolenia Kolumbów, – ustala, po co został przywołany w wierszu motyw drzewa, – określa funkcje trójdzielnej budowy wiersza, – definiuje pojęcie „teraźniejszości” wiersza i uzasadnia swoje stanowisko, – interpretuje puentę wiersza i 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przedstawia samodzielnie zgromadzone informacje na temat K.K. Baczyńskiego, – przedstawia informacje na temat kontekstu historycznego wiersza i uwzględnia go w trakcie analizy i interpretacji utworu.

		<p>polski,</p> <ul style="list-style-type: none"> – odnajduje apostrofę, – podaje granice trzech części tematycznych wiersza, – stawia hipotezy interpretacyjne. 		<p>określa jej funkcję w kontekście wymowy wiersza,</p> <ul style="list-style-type: none"> – uzasadnia swoje hipotezy interpretacyjne. 	
<p>41. Współcześni o powstaniu warszawskim – Hubert Dobaczewski „Godzina W”</p>	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – z pomocą nauczyciela analizuje treść wideoklipu, – podaje najważniejsze informacje dotyczące powstania warszawskiego, – czyta zadany tekst, – określa jego tematykę, – z pomocą nauczyciela dokonuje analizy tekstu, – definiuje pojęcie „romantyk”, – wyraża opinię na temat piosenki. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje źródło inspiracji dla zespołu Sabaton, – nazywa wcześniejszą epokę literacką podejmującą tematykę martyrologiczną, – odczytuje znaczenie tytułu utworu, – identyfikuje osoby mówiące w tekście, – określa słowa kluczowe, – nazywa rodzaje użytych zdań, – określa nastrój utworu, – określa budowę wersyfikacyjną tekstu, – wskazuje rymujące się części tekstu, – wskazuje fragmenty stanowiące nawiązania do wierszy K.K. Baczyńskiego. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa przyczyny sięgnięcia przez współczesny zespół po tematykę powstańczą, – określa, co w kontekście piosenki Lao Che znaczy „być romantykiem”, – wskazuje fragmenty tekstu, w których ujawniają się poszczególne osoby mówiące, – wymienia środki stylistyczne budujące nastrój utworu, – nazywa rodzaje rymów, – nazywa cechy romantyka i przypisuje je bohaterom utworu, – określa motywy działania postaci. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa sposoby wykorzystania przez zespół tematyki powstania warszawskiego, – określa funkcje tytułu, – odczytuje znaczenie słów kluczy w kontekście wymowy wiersza, – określa funkcje różnorodnego rodzaju zdań użytych w tekście, – wskazuje, czym podyktowane są różnice w budowie wersyfikacyjnej poszczególnych strof, – przedstawia wizerunek powstania i powstańców wyłaniający się z tekstu, – wskazuje źródło aluzji literackiej, – uzasadnia swoją opinię na temat piosenki. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – prezentuje informacje na temat powstania warszawskiego, zespołów Sabaton, Lao Che i zawartości ich płyty „Powstanie warszawskie”.
42. Ćwiczenia	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

ortograficzne. Kłopotliwe przedrostki: s- czy z-	– wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym.	– wyjaśnia zasadę pisowni przedrostków s- i z-, – wskazuje wyjątki w pisowni przedrostków s- i z-.	– stosuje właściwe zasady pisowni s- i z-, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni przedrostków s- i z- i podaje przykłady.	– analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni przedrostków s- i z-, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	– objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu wyrazów, – objaśnia procesy warunkujące pisownię przedrostków s- i z-.
43., 44. Człowiek człowiekowi zgotował ten los – Tadeusz Borowski „Proszę państwa do gazu”	Uczeń: – definiuje pojęcie Holokaustu – czyta zadany fragment tekstu – określa jego tematykę – odtwarza przebieg wydarzeń – wskazuje przymiotniki najtrafniej określające sposób przyjmowania przez Niemców transportu.	Uczeń: – poprawnie zapisuje nazwy pojęć: Holokaust i holokaust, – podaje informacje na temat T. Borowskiego, – wskazuje cytaty uzasadniające określoną tezę, – odczytuje znaczenie tytułu utworu.	Uczeń: – objaśnia różnice znaczeniowe wyrazów Holokaust i holokaust – identyfikuje narratora opowiadania – dokonuje oceny postawy narratora, wskazując na źródło jego zachowania – nazywa użyty w zakończeniu opowiadania środek stylistyczny.	Uczeń: – w zapisie pojęć kieruje się znajomością znaczenia wyrazów wynikających z kontekstu historycznego – wskazuje analogie między biografią Borowskiego a narratorem opowiadania – określa sposób prowadzenia narracji i funkcje tego zabiegu – określa funkcje tytułu utworu i ironii pojawiającej się w zakończeniu tekstu.	Uczeń: – ustala źródła pojęć: Holokaust i holokaust, – sytuuje opowiadanie w odniesieniu do całego zbioru opowiadań, określa jego funkcję, – określa źródło pojęcia „behawioryzm”, definiuje ten sposób postrzegania rzeczywistości.
45., 46. Dokument nazistowskich zbrodni – Zofia Nałkowska „Profesor Spanner”	Uczeń: – zna znaczenie tytułu zbioru opowiadań, – czyta zadany tekst, – określa jego tematykę i problematykę.	Uczeń: –selekcjonuje informacje na temat bohatera opowiadania, – wyszukuje funkcjonalne cytaty mogące pełnić funkcję argumentów, – odczytuje znaczenie motta „Medalionów”	Uczeń: – interpretuje znaczenie tytułu zbioru opowiadań, – ocenia przydatność wyszukanych cytatów w funkcji argumentów.	Uczeń: – dokonuje selekcji i hierarchizacji cytatów-argumentów potwierdzających postawione tezy, – interpretuje motto i określa jego funkcje w utworze.	Uczeń: – sytuuje opowiadanie w odniesieniu do całego zbioru opowiadań, określa jego funkcję, – rozwija informacje na temat zbrodni hitlerowskich dokonywanych na Polakach.
47. „Żałuję tylko jednej rzeczy –	Uczeń: – korzysta ze słownika	Uczeń: – wskazuje cechy	Uczeń: – definiuje pojęcie	Uczeń: – określa funkcje peryfrazy i	Uczeń: – rozwija informacje na temat I.

mogłam zrobić więcej” – działalność Ireny Sendlerowej	języka polskiego, – czyta zadany tekst, – podaje najważniejsze informacje o bohaterce, – ocenia działania bohaterki.	bohatera i przeciętnego człowieka, – podaje synonimy słowa „bohater”, – wyszukuje funkcjonalne cytaty.	„peryfraz” i podaje przykłady peryfraz, – dokonuje selekcji zgromadzonego materiału.	podaje sytuacje (konteksty) jej użycia, – dokonuje selekcji i hierarchizacji zgromadzonych cytatów, – uzasadnia swoje stanowisko dotyczące oceny działań bohaterki.	Sendlerowej, – podaje wiadomości na temat filmu poświęconego Sendlerowej (reżyser, obsada, tematyka, problematyka, wymowa), – przygotowuje i przedstawia informacje na temat odznaczenia „Sprawiedliwy wśród Narodów Świata”.
48. Ćwiczenia językowe. Funkcje wypowiedzi	Uczeń: – wymienia funkcje wypowiedzi, – z pomocą nauczyciela określa funkcje wypowiedzi we wskazanych przykładach.	Uczeń: – określa funkcje wypowiedzi we wskazanych przykładach, – wskazuje środki językowe przyporządkowane określonej funkcji wypowiedzi.	Uczeń: – redaguje tekst o określonej funkcji, – określa funkcję użytych środków językowych.	Uczeń: – dokonuje przekształcenia tekstu w którym dominuje jedna funkcja na taki, w którym dominuje inna z wykorzystaniem różnorodnych środków językowych.	Uczeń: – rozpoznaje, nazywa i określa funkcje różnych tekstów (także funkcje: poetycką, fatyczną, magiczną, metajęzykową), – redaguje teksty pełniące różne funkcje (jw.) z funkcjonalnym wykorzystaniem różnorodnych środków językowych.
49., 50. Współczesny holokaust – Wojciech Tochman „Jakbyś kamień jadła”	Uczeń: – czyta zadany tekst, – określa jego tematykę i problematykę, – wskazuje przykłady działań skierowanych przeciwko innym nacjom, – redaguje list otwarty według instrukcji.	Uczeń: – definiuje pojęcie „współczesny holokaust”, – wyszukuje informacje w tekście, – redaguje list otwarty.	Uczeń: – wyjaśnia symboliczne znaczenie tytułu tekstu, – podaje przykłady działań mogących być określanych mianem „współczesnego holokaustu”, – redaguje list otwarty, dbając o poprawność językową, ortograficzną i interpunkcyjną.	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie pojęcia „współczesny holokaust” i określa jego konotacje historyczne, – zabiera głos w dyskusji na temat odpowiedzialności współczesnych ludzi za konflikty wojenne na świecie, – redaguje list otwarty, w którym zamieszcza argumenty i zbija kontrargumenty.	Uczeń: – przedstawia przykłady współczesnych konfliktów na tle etnicznym, – objaśnia tło konfliktów w dawnej Jugosławii, – samodzielnie opracowuje plan listu otwartego, gromadzi i selekcjonuje argumenty.
51. Ćwiczenia	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

ortograficzne. Pisownia wyrazów z „rz” i „ż” niewymiennym	– wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym.	– wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów z „rz”, „ż” niewymiennym, – wskazuje wyjątki w pisowni.	– stosuje właściwe zasady pisowni wyrazów z „rz”, „ż” niewymiennym, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni wyrazów z „rz”, „ż” niewymiennym i podaje przykłady.	– analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni wyrazów z „rz” lub „ż” niewymiennym, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	– objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu wyrazów, – objaśnia dawne procesy warunkujące pisownię wyrazów z „rz” lub „ż” niewymiennym.
Rozdział 7. Świat po Zagładzie					
52. Zwątpienie – Leopold Staff „Człowiek”	Uczeń: – czyta zadany tekst poetycki, – określa tematykę tekstu, – określa problematykę tekstu.	Uczeń: – wskazuje związki wiersza z tematyką II wojny światowej, – charakteryzuje bohatera lirycznego, – określa nastrój wiersza, – wyszukuje funkcjonalne cytaty.	Uczeń: – objaśnia celowość użycia wielkiej litery w wyrazie „Człowiek”, – określa formę zastosowanego czasownika, – dokonuje analizy porównawczej w zakresie nastroju i budowy tekstów.	Uczeń: – objaśnia funkcję użytej wielkiej litery w rzeczowniku „Człowiek” i formy zastosowanego czasownika, – dokonuje interpretacji porównawczej dwóch tekstów L. Staffa, uwzględniającej konteksty historycznoliterackie.	Uczeń: – dokonuje analizy i interpretacji wiersza L. Staffa w kontekście całości jego twórczości.
53. W poszukiwaniu utraconych wartości – Tadeusz Różewicz „Ocalony”	Uczeń: – czyta zadany tekst poetycki, – określa tematykę tekstu, – określa problematykę tekstu, – z pomocą nauczyciela charakteryzuje podmiot mówiący w wierszu.	Uczeń: – wskazuje związki treści i wymowy wiersza z biografią autora, – charakteryzuje podmiot mówiący w wierszu, – nazywa cechy człowieka doświadczonego przez wojnę, – nazywa zastosowane środki artystycznego wyrazu.	Uczeń: – nazywa wartości utracone przez człowieka doświadczonego przez wojnę, – wskazuje warunek odbudowy systemu wartości, – tworzy wizerunek człowieka doświadczonego przez wojnę.	Uczeń: – określa funkcję zastosowanych środków artystycznego wyrazu, – odczytuje wymowę wiersza w kontekście całego pokolenia, – stawia hipotezy dotyczące „nauczyciela” i „mistrza”, – wskazuje odwołania do Biblii.	Uczeń: – dokonuje analizy i interpretacji wiersza T. Różewicza w kontekście całości jego twórczości.

<p>54. Wszystko może się znowu wydarzyć? Kazimierz Wierzyński „Dialog przy fajce”</p>	<p>Uczeń: – czyta wskazany tekst poetycki, – wskazuje czasowniki użyte przez podmiot liryczny, – wskazuje epitety opisujące podmiot liryczny.</p>	<p>Uczeń: – określa formy gramatyczne użytych przez podmiot liryczny czasowników, – wskazuje nawiązania do wydarzeń II wojny światowej, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – podaje propozycje odczytania przesłania utworu.</p>	<p>Uczeń: – określa, w czym imieniu wypowiedzi się podmiot liryczny, – określa funkcję nawiązań do wydarzeń II wojny światowej, – określa ton wypowiedzi podmiotu lirycznego, – odczytuje znaczenie tytułu wiersza, – uzasadnia swoje hipotezy dotyczące przesłania wiersza.</p>	<p>Uczeń: – określa funkcję form gramatycznych czasowników użytych przez podmiot liryczny, – nazywa funkcję epitetów opisujących podmiot liryczny, – interpretuje wymowę tonu wypowiedzi w kontekście problematyki wiersza, – interpretuje znaczenie tytułu wiersza, – formułuje przesłanie wiersza w postaci zdań rozkazujących.</p>	<p>Uczeń: – wskazuje źródło skojarzeń podmiotu lirycznego, – dokonuje analizy i interpretacji wiersza K. Wierzyńskiego w kontekście wcześniejszych utworów.</p>
<p>55., 56. Współczesny heros – Andrzej Szczypiorski „O Kazimierzu Moczarskim”</p>	<p>Uczeń: – korzysta ze słownika frazeologicznego i objaśnia znaczenie podanych związków frazeologicznych, – czyta fragment tekstu, – wyszukuje w tekście informacje na temat K. Moczarskiego.</p>	<p>Uczeń: – tworzy rodzinę wyrazów słowa „heros”, – charakteryzuje herosa, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje cechy bohatera, – zabiera głos w dyskusji, – dokonuje operacji na tekście – formułuje poglądy bohatera w postaci tez.</p>	<p>Uczeń: – na podstawie analizy tekstu określa system wartości bohatera i dokonuje jego wartościowania, – ocenia podejmowane przez niego działania na rzecz Polski.</p>	<p>Uczeń: – analizując zgromadzony materiał, uzasadnia, że K. Moczarskiego można nazwać herosem, – zabierając głos w dyskusji, wykorzystuje zgromadzony materiał w funkcji argumentów, hierarchizuje je.</p>	<p>Uczeń: – określa funkcję przedmowy do tekstu „Rozmowy z katem”, – pełni funkcję moderatora dyskusji.</p>
<p>57., 58. Sylwetka zbrodniarza – Kazimierz Moczarski „Rozmowy z</p>	<p>Uczeń: – wymienia czynniki wpływające na kształtowanie się osobowości, poglądów</p>	<p>Uczeń: – określa, jaki wpływ mają czynniki kształtujące osobowość, poglądy</p>	<p>Uczeń: – wskazuje cytaty stanowiący kwintesencję poglądów J. Stroopa, – dokonuje selekcji</p>	<p>Uczeń: – interpretuje hasła głoszone przez J. Stroopa i wskazuje ich wpływ na kształtowanie się jego osobowości,</p>	<p>Uczeń: – wskazuje źródła ideologii nazizmu, – sytuuje wskazany fragment w kontekście całego utworu,</p>

katem”	i systemu wartości człowieka, – wskazuje założenia nazizmu, – czyta zadany fragment tekstu, – wyszukuje informacje na temat J. Stroopa.	i system wartości człowieka, – definiuje pojęcie nazizmu, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – nazywa uczucia, które budzi postać bohatera, – rozpoznaje i nazywa zastosowane w utworze formy wypowiedzi, – interpretuje wskazane wypowiedzi bohaterów.	zgromadzonego materiału, przyporządkowując określone cytaty do wskazanego hasła, – podaje propozycje odczytania przesłania książki i celu jej napisania.	– formułuje przesłanie książki, – określa funkcję zastosowanych w utworze form wypowiedzi, – w interpretacji wskazanych wypowiedzi bohaterów odwołuje się do treści zamieszczonego w podręczniku fragmentu „Rozmów z katem”.	objaśnia jego funkcje.
59. Wobec współczesnych zbrodniarzy wojennych. „Gazeta Wyborcza” „Ratko Mładić wydany do Hagi”	Uczeń: – wie, kim był Ratko Mładić, – czyta tekst, – wyszukuje informacje na temat Mładicia.	Uczeń: – określa tematykę tekstu publicystycznego, – wskazuje wyróżniki tekstu publicystycznego.	Uczeń: – wskazuje sposoby wpływania na opinię czytelników w tekście publicystycznym.	Uczeń: – określa funkcję przywołanych w tekście informacji o córce Mładicia.	Uczeń: – poszerza informacje na temat Ratka Mładicia i dokonywanych przez niego zbrodni.
60. Tworzenie tekstu pisanego. Życiorys i podanie	Uczeń: – analizuje przykłady życiorysów i podań, – redaguje własny życiorys i podanie według instrukcji.	Uczeń: – redaguje życiorys i podanie, wykorzystując TI, – dba o poprawność językową wypowiedzi.	Uczeń: – redaguje klasyczny życiorys i CV, – redaguje podanie do przyszłego pracodawcy z prośbą o przyjęcie do pracy.	Uczeń: – objaśnia różnice między życiorysem a CV, – redaguje życiorys, CV i podanie w imieniu fikcyjnej postaci.	Uczeń: – formułuje zasady pisania życiorysu, CV i podania (instrukcję dla pozostałych uczniów).
61. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia z „h” i „ch”	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów,	Uczeń: – wyjaśnia zasadę pisowni wyrazów z „h”, „ch”, – wskazuje wyjątki w	Uczeń: – stosuje właściwe zasady pisowni „h”, „ch”, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni „h”, „ch”	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni „h” lub „ch”, – samodzielnie wykonuje	Uczeń: – objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu wyrazów – objaśnia dawne procesy warunkujące pisownię „h” lub

	– pracuje ze słownikiem ortograficznym.	pisowni.	i podaje przykłady.	ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	„ch”.
62. Poradnik językowy. Trudne nazwy miejscowe	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia, – korzysta ze słownika ortograficznego.	Uczeń: – wyjaśnia zasady odmiany trudnych nazw miejscowych, – wskazuje przykłady form gramatycznych trudnych nazw miejscowych.	Uczeń: – właściwie odmienia trudne nazwy miejscowe, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady odmiany trudnych nazw miejscowych, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	Uczeń: – objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu wyrazów, – podaje przykłady odmiany zagranicznych nazw miejscowych.
Rozdział 8. Głos młodego pokolenia					
63., 64. Spór pokoleniowy na temat granic wolności – „Tango” Sławomira Mrożka	Uczeń: – zna pojęcie „literatura współczesna”, – korzystając ze słownika frazeologicznego, objaśnia znaczenie wskazanych związków frazeologicznych, – czyta wskazany fragment tekstu dramatycznego, – rozumie pojęcie stereotypu, – wyszukuje odpowiednie fragmenty tekstu, – określa tematykę dramatu, – określa problematykę	Uczeń: – dokonuje periodyzacji literatury współczesnej, – charakteryzuje stereotypowy model rodziny, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje elementy groteskowe, deformacji rzeczywistości, – zna pojęcie groteski, – formułuje propozycje odczytania znaczenia tytułu dramatu.	Uczeń: – formułuje główny temat fragmentu tekstu, – wskazuje elementy świata o charakterze symbolicznym, – określa konsekwencje zamiany ról w rodzinie.	Uczeń: – określa funkcję groteski w tekście, – odczytuje znaczenie symbolicznych elementów świata przedstawionego, – przedstawia różne hipotezy konsekwencji zamiany ról w rodzinie i funkcjonowania w tak ukształtowanym społeczeństwie, – odczytuje ponadczasowe przesłanie utworu, – odczytuje znaczenie tytułu dramatu, odwołując się do historii tego gatunku tańca i uwzględniając kontekst kulturowy.	Uczeń: – sytuuje wskazany fragment w kontekście całego utworu, objaśnia jego funkcje, – samodzielnie wyszukuje i prezentuje informacje na temat S. Mrożka, – prezentuje nagrania tanga.

	<p>tekstu,</p> <ul style="list-style-type: none"> – korzystając ze słownika terminów literackich, definiuje pojęcie groteski, – w dostępnych źródłach wyszukuje informacje na temat tanga. 				
65., 66. Muzyka manifestem młodego pokolenia (wybrane teksty ze stron 144–152)	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – korzystając ze słownika języka polskiego, objaśnia znaczenie terminu „manifest”, – czyta zadany tekst piosenki, – określa tematykę utworu, – określa problematykę tekstu, – z pomocą nauczyciela charakteryzuje nadawcę i odbiorcę tekstu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje przykłady, jak młodzi ludzie mogą manifestować poglądy i uczucia swojego pokolenia, – charakteryzuje nadawcę i odbiorcę tekstu, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – określa styl wypowiedzi nadawcy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje współczesne pokolenie młodych ludzi, – formułuje hasła głoszone przez nadawcę tekstu, – wskazuje środki językowe charakterystyczne dla określonego stylu wypowiedzi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – interpretuje określone zachowania jako manifest młodego pokolenia, – określa związek haseł ogłoszonych przez nadawcę ze stylem bycia i priorytetami młodego pokolenia, – uzasadnia użycie określonego stylu wypowiedzi dla wzmocnienia przesłania tekstu, – dostrzega kontekst filozoficzny. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – poszerza i prezentuje informacje na temat wybranych wykonawców piosenek, gatunków muzyki, – prezentuje własną płytotekę.
67. Recytacja wybranego tekstu stanowiącego manifest młodego pokolenia	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi opanować wybrany fragment utworu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wygłasza z pamięci wybrany utwór. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wygłaszając z pamięci wybrany utwór, podejmuje próby zastosowania środków wzmacniających jego wymowę. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi opanować wybrany tekst na pamięć, – recytuje wybrany tekst, – potrafi występować publicznie. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi występować publicznie, – dba o prawidłową emisję głosu oraz prawidłową artykulację utworu poetyckiego.
68., 69. Proza młodego pokolenia –	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – czyta zadany fragment tekstu, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje główną bohaterkę, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje wpływ okoliczności zewnętrznych 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wskazuje czynniki kształtujące stereotypy, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – recenzuje tekst, wskazując jego przydatność w kreśleniu

Marta Dzido „Małż”	<ul style="list-style-type: none"> – określa tematykę utworu – określa problematykę tekstu, – z pomocą nauczyciela charakteryzuje główną bohaterkę, – gromadzi materiał do kolażu przedstawiającego stereotypową kobietę. 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje selekcji materiału do kolażu przedstawiającego stereotypową kobietę, – zna znaczenie wybranych związków frazeologicznych, – wskazuje charakterystyczne słownictwo i cechy stylu narratorki. 	<ul style="list-style-type: none"> na ukształtowanie się stereotypowego wizerunku kobiety, – dobiera odpowiednie związki frazeologiczne do opisu stereotypowej kobiety, – funkcjonalnie wykorzystuje zgromadzony materiał do budowy stereotypowego obrazu kobiety. 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje ich oceny, – podaje własne propozycje frazeologizmów przydatnych do opisu stereotypowej kobiety, – wyszukuje fragmenty tekstu i posługuje się nimi w funkcji argumentacyjnej, – określa związki między stylem wypowiedzi a światem przedstawionym. 	<ul style="list-style-type: none"> wizerunku współczesnego młodego pokolenia, – poszerza informacje na temat M. Dzido i jej powieści.
70. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia partykuły „nie” z różnymi częściami mowy	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykonuje zadane ćwiczenia i wymienia łatwe przykłady wyrazów, – pracuje ze słownikiem ortograficznym. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia zasadę pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy, – wskazuje wyjątki w pisowni. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – stosuje właściwe zasady pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy, – potrafi wskazać wyjątki od zasad pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni partykuły „nie” z różnymi częściami mowy, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia prawidłowy zapis wyrazów.
71. Poradnik językowy. „Cofać się do tyłu”, czyli masło maślane	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – przedstawia zebrane informacje na temat pleonazmów. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wyjaśnia pojęcie „pleonazm”, – podaje przykłady pleonazmów, – podaje przykłady poprawnych sformułowań. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – swobodnie korzysta ze słownika poprawnej polszczyzny, – dokonuje przekształcenia zdań zawierających pleonazmy na konstrukcje poprawne. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi pracować samodzielnie, – analizuje wybrane przykłady i wskazuje w nich błędy pleonastyczne, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – potrafi operować bogatym słownictwem, – ma świadomość poprawności językowej.
72. Tworzenie	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

tekstu pisanego. Notatka	<ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykłady notatek, – redaguje notatkę według instrukcji. 	<ul style="list-style-type: none"> – zna cechy dobrej notatki, – redaguje notatkę – dba o poprawność językową wypowiedzi. 	<ul style="list-style-type: none"> – redaguje różnego rodzaju notatki, – dba o funkcjonalność notatki. 	<ul style="list-style-type: none"> – objaśnia różnice między różnymi notatkami, – dostosowuje rodzaj i styl notatki do celu jej redagowania. 	<ul style="list-style-type: none"> – podaje własne propozycje redagowania notatek.
Rozdział 9. Poezja o rzeczach zwykłych, czyli najważniejszych					
73. Żyj uważnie – Wisława Szymborska „Nic dwa razy”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – czyta wskazany tekst poetycki, – przy pomocy nauczyciela charakteryzuje podmiot liryczny, – określa tematykę i problematykę wiersza, – wyszukuje fragmenty tekstu o charakterze życiowych wskazówek. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje podmiot liryczny, – wskazuje użyte związki frazeologiczne, – wskazuje elementy tekstu o charakterze symbolicznym, – wyszukuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje fragmenty tekstu o charakterze życiowych wskazówek, – wskazuje elementy budowy wiersza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia znaczenie użytych związków frazeologicznych, – wskazuje główną cechę ludzkiego życia, – wykorzystuje cytaty w funkcji argumentacyjnej, – analizuje budowę wiersza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia funkcje użytych związków frazeologicznych, – formułuje wnioski z lektury tekstu, – odczytuje symboliczne znaczenie róży i kamienia, – formułuje wskazówki życiowe na podstawie tekstu w postaci zdań rozkazujących, – określa związek budowy wiersza ze sposobem wypowiedzi podmiotu lirycznego. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – poszerza i prezentuje informacje na temat W. Szymborskiej, – samodzielnie wyszukuje i prezentuje informacje na temat polskich laureatów Literackiej Nagrody Nobla, – prezentuje muzyczną interpretację wiersza noblistki w wykonaniu Kory Jackowskiej.
74. Szczęście na dłoni – spotkanie z wierszem Magdaleny Czapińskiej	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podaje znaczenie słowa "szczęście" – czyta wskazany tekst poetycki – korzystając ze słownika terminów literackich i słownika frazeologicznego, przy pomocy nauczyciela dokonuje analizy i interpretacji wiersza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – sprawnie posługuje się słownikami, – korzystając ze słownika terminów literackich i słownika frazeologicznego, dokonuje analizy i interpretacji wiersza, – wskazuje funkcjonalne cytaty. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podczas analizy wiersza wykorzystuje nabytą wiedzę z zakresu teorii literatury. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – podczas analizy wiersza funkcjonalnie wykorzystuje nabytą wiedzę z zakresu teorii literatury, – dokonuje własnej interpretacji wiersza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – poszerza wiedzę na temat M. Czapińskiej i jej twórczości, – prezentuje piosenkę Anny Marii Jopek „Na dłoni”.

75. Kochaj – Jan Twardowski „Spieszmy się”	Uczeń: – czyta wskazany tekst poetycki, – przy pomocy nauczyciela identyfikuje adresata wiersza, – określa tematykę utworu, – nazywa uczucia, które budzi w nim wiersz.	Uczeń: – identyfikuje adresata wiersza, – określa formę gramatyczną użytych w tekście czasowników, – wskazuje funkcjonalne cytaty, – wskazuje użyte w tekście porównania.	Uczeń: – podaje propozycje odczytania pierwszego wersu utworu, – używa cytatów w funkcji argumentacyjnej, – charakteryzuje miłość, – wskazuje sposoby ocalenia miłości.	Uczeń: – nazywa funkcje użytych w tekście czasowników w określonej formie, – określa funkcję użytych środków stylistycznych, – uwzględni w interpretacji wiersza kontekst filozoficzno-religijny.	Uczeń: – poszerza wiedzę na temat J. Twardowskiego i jego twórczości, – prezentuje na forum klasy inne wiersze tego autora.
76. Bądź wierny zasadom – Zbigniew Herbert „Przesłanie Pana Cogito”	Uczeń: – podaje znaczenie słowa „przesłanie”, – czyta wskazany tekst poetycki, – wskazuje czasowniki w tekście, – wskazuje wersy zawierające przesłania.	Uczeń: – określa formę gramatyczną użytych w tekście czasowników, – wskazuje funkcjonalne cytaty, – odczytuje przesłania zawarte w kolejnych wersach, – identyfikuje adresata wiersza.	Uczeń: – na podstawie wskazanych fragmentów tekstu formułuje nakazy i zakazy, – przedstawia najważniejsze informacje o Rolandzie, Gilgameszu i Hektorze, – identyfikuje ideał rycerza.	Uczeń: – nazywa funkcje użytych w tekście czasowników w określonej formie, – identyfikuje opisany w tekście wzorzec osobowy i sytuuje go w tradycji, – dokonuje analizy i interpretacji tekstu z uwzględnieniem kontekstu biograficznego i historycznego.	– poszerza wiedzę na temat Z. Herberta i jego twórczości, – prezentuje na forum klasy tomiki wierszy tego autora, – uwzględni kontekst filozoficzny i kulturowy istotny dla interpretacji wierszy Herberta.
77. Żyj blisko natury – Jan Twardowski „Mrówko ważko biedronko”	Uczeń: – czyta wskazany tekst poetycki, – wskazuje apostrofy w tekście, – podaje informacje na temat podmiotu lirycznego, – określa tematykę wiersza.	Uczeń: – wskazuje bohaterów lirycznych i adresatów wiersza, – charakteryzuje podmiot liryczny, – wskazuje użyte wyrażenia potoczne, – wskazuje elementy humorystyczne.	Uczeń: – na podstawie analizy stylu wypowiedzi charakteryzuje podmiot liryczny, – określa funkcję zastosowanych wyrażen potocznych, – odczytuje przesłanie wiersza.	Uczeń: – dokonuje analizy i interpretacji tekstu z uwzględnieniem kontekstu biograficznego i filozoficzno-religijnego, – określa funkcję użytych środków artystycznego wyrazu.	Uczeń: – prezentuje fragmenty biografii J. Twardowskiego, w których odwołuje się on do własnej twórczości, – przybliży pozostałym uczniom sylwetkę św. Franciszka z Asyżu i objaśni główne założenia myśli franciszkańskiej.
78. Kim był „pan	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:	Uczeń:

od przyrody” w wierszu Z. Herberta?	<ul style="list-style-type: none"> – czyta wskazany tekst poetycki, – identyfikuje bohatera lirycznego, – wskazuje fragmenty stanowiące opis bohatera, – wskazuje fragmenty stanowiące opis przeżyć i uczuć podmiotu lirycznego związanych z bohaterem wiersza. 	<ul style="list-style-type: none"> – nazywa uczucia podmiotu lirycznego, – wskazuje korzyści płynące z nauk wygłaszanych przez bohatera, – odczytuje metafory. 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje charakterystyki bohatera wiersza, – dokonuje charakterystyki podmiotu lirycznego, – wskazuje peryfrazy, – wskazuje fragmenty tekstu, w których ujawnia się stosunek podmiotu lirycznego do nauczyciela – gromadzi argumenty potwierdzające tezę, – formułuje przesłanie wiersza. 	<ul style="list-style-type: none"> – na podstawie opisu wyglądu i zachowań bohatera wnioskuje o cechach jego osobowości, – wskazuje kontekst historyczny konieczny do odczytania wiersza, – hierarchizuje i selekcjonuje argumenty potwierdzające tezę. 	<ul style="list-style-type: none"> – dokonuje głosowej interpretacji wiersza w trakcie jego odczytania, – przedstawia sylwetki innych nauczycieli, którzy wywarli wpływ na ukształtowanie czyichś poglądów.
79. Pomyśl o drugim człowieku – Edward Stachura „Człowiek człowiekowi”	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – czyta wskazany tekst poetycki, – wskazuje źródło użytych skojarzeń, – identyfikuje odbiorcę tekstu, – szuka fragmenty o charakterze rad dla odbiorcy. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje nadawcę i odbiorcę tekstu, – wskazuje funkcjonalne cytaty o charakterze rad, – wskazuje neologizmy, – wskazuje cechy budowy wiersza. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – odczytuje znaczenie użytych sformułowań wywodzących się ze świata zwierząt i przemocy – formułuje rady, używając czasowników w trybie rozkazującym – objaśnia, na czym polega podobieństwo kompozycyjne strof utworu 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa funkcję użytych w tekście sformułowań wywodzących się ze świata zwierząt i przemocy, – wnioskuje na podstawie tekstu, – określa funkcję użytych neologizmów, – objaśnia zamysł takiej, a nie innej budowy tekstu. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – objaśnia, czym jest poezja śpiewana, – ocenia wkład E. Stachury w rozwój tego gatunku, – prezentuje nagranie utworu „Człowiek człowiekowi”.
81., 82. Tworzenie tekstu pisanego. Rozprawka	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – analizuje przykłady rozprawek – redaguje rozprawkę według instrukcji. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje rozprawkę na zadany temat z wykorzystaniem trzech argumentów z życia, – stosuje słownictwo charakterystyczne dla rozprawki. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje logiczną i spójną rozprawkę na zadany temat z wykorzystaniem argumentów z literatury i z życia, – dba o poprawność językową wypowiedzi. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje logiczną i spójną rozprawkę, w której stawia hipotezę, – w rozprawce oprócz argumentów prezentuje kontrargumenty. 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> – redaguje rozprawkę, przywołując argumenty z różnych dziedzin, – cytuje w niej fragmenty tekstów, do których się odwołuje.

83. Ćwiczenia językowe. Związki frazeologiczne	Uczeń: – przedstawia zebrane informacje na temat związków frazeologicznych, – poszukuje wyjaśnienia znaczenia związków frazeologicznych.	Uczeń: – ma świadomość zróżnicowania związków frazeologicznych, – wyjaśnia pojęcie związku frazeologicznego, – podaje przykłady związków frazeologicznych.	Uczeń: – swobodnie korzysta ze słownika frazeologicznego, – wyjaśnia funkcję związków frazeologicznych.	Uczeń: – potrafi pracować samodzielnie, korzystając ze słownika, frazeologicznego – redaguje tekst, wykorzystując różnorodne związki frazeologiczne.	Uczeń: – wskazuje źródła różnorodnych związków frazeologicznych.
84. Ćwiczenia ortograficzne. Pisownia tytułów	Uczeń: – wykonuje zadane ćwiczenia, – korzysta ze słownika ortograficznego.	Uczeń: – wyjaśnia zasady pisowni tytułów, – wskazuje przykłady tytułów, których zapis może budzić wątpliwości.	Uczeń: – właściwie zapisuje wskazane tytuły, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje korekty zapisu, pracując ze słownikiem ortograficznym.	Uczeń: – analizuje wybrane przykłady i wskazuje dotyczące ich zasady pisowni tytułów, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	Uczeń: – objaśnia potrzebę prawidłowego zapisu tytułów.
85. Poradnik językowy. Błędy językowe z imiesłowami	Uczeń: – przedstawia zebrane informacje na temat imiesłowów i najczęściej popełnianych błędach w konstrukcjach z nimi.	Uczeń: – wyjaśnia pojęcie imiesłowu, – podaje przykłady błędów w konstrukcjach z imiesłowami, – podaje przykłady poprawnych sformułowań.	Uczeń: – dokonuje przekształcenia zdań zawierających błędne konstrukcje z imiesłowami na konstrukcje poprawne.	Uczeń: – potrafi pracować samodzielnie, – analizuje wybrane przykłady i wskazuje w nich błędy językowe wynikające z niepoprawnego użycia imiesłowu, – samodzielnie wykonuje ćwiczenia i dokonuje autokorekty zapisu, odwołując się do poznanych zasad.	Uczeń: – potrafi operować bogatym słownictwem, – ma świadomość poprawności językowej.
86. Przepis na życie – „Dezyderata”	Uczeń: – czyta zadany tekst, – definiuje pojęcia:	Uczeń: – sprawnie posługuje się słownikiem języka	Uczeń: – uzasadnia, dlaczego dany fragment tekstu można	Uczeń: – odtwarza system wartości osoby mówiącej w tekście,	Uczeń: – prezentuje wykonanie „Dezyderaty” w aranżacji

	<p>aforyzm, sentencja, złota myśl, – wyszukuje w nim informacje, – wyszukuje wskazówki przydatne dla siebie, – z pomocą nauczyciela redaguje swój przepis na życie, – wskazuje tekst, który wywarł na nim wrażenie.</p>	<p>polskiego, – wskazuje w tekście fragmenty o charakterze aforyzmu, złotej myśli czy sentencji, – zapisuje wskazówki w postaci zdań rozkazujących, – wyszukuje w dostępnych publikacjach przydatne fragmenty, – na podstawie zgromadzonego materiału redaguje swój przepis na życie, – redaguje oceniającą wypowiedź na temat wybranego tekstu omawianego na lekcji.</p>	<p>określić jako aforyzm, sentencję, złotą myśl, – dokonuje selekcji zgromadzonego materiału, – redaguje spójny, poprawny językowo przepis na życie, wykorzystując zgromadzony materiał, – uzasadnia wybór tekstu, który wywarł na nim wrażenie.</p>	<p>– wskazuje kontekst filozoficzno-religijny przydatny do interpretacji tekstu, – redaguje spójny, poprawny językowo przepis na życie, stanowiący kompilację różnych cytatów, – redaguje krytyczną wypowiedź na temat różnych tekstów literackich poznanych na lekcjach.</p>	<p>”Piwnicy pod Baranami”.</p>
--	---	--	---	---	--------------------------------